

EDITORIAAL

Dit eerste nummer van jaargang 2000 bevat drie bijdragen rond zeer uiteenlopende thema's en een aantal boekbesprekingen. De behandelde thema's geven een indruk van de veelheid van domeinen waarrond sociologen in Vlaanderen bezig zijn.

In zijn bijdrage behandelt Piet Bracke depressiviteit vanuit een sociaal-relatieve visie. Vertrekkend van de vaststelling dat depressies meer voorkomen in sociale categorieën die gekenmerkt worden door een positie van relatieve machteloosheid, wordt aangetoond dat sociologen wel degelijk iets te vertellen hebben over een verschijnsel dat maar al te vaak als disfunctie van de individuele persoon wordt geïdentificeerd. Via een rijk overzicht van de literatuur wordt het verband tussen macht(eloosheid) en depressiviteit onderzocht en er wordt aangetoond hoe machtsonevenwichten in sociale relaties aanleiding geven tot depressief gedrag, maar ook hoe via terugkoppeling depressief gedrag leidt tot het bestendigen van bestaande machtsonevenwichten.

An Jacobs en Mieke Van Houtte onderzoeken in hun bijdrage de invloed van de sector van tewerkstelling op de sociale oriëntatie van juristen. Zij maken daarbij gebruik van gegevens van 801 Nederlandstalige Belgen met een diploma rechten en werkzaam in verschillende sectoren in Vlaanderen en Brussel. Tegen de gangbare opvattingen in verschillen juristen uit de traditionele sector (in en rond het justitie-palies) niet van hun collega's in andere sectoren wat het autoritair conservatisme en het moreel normbesef aangaat. In de lijn van de Kohn-Schooler-traditie vinden zij dat bij mannen de sociale oriëntatie beïnvloed wordt door het statuut (i.e. al dan niet werknemer). Zij stellen echter wel vast dat vrouwelijke juristen in de traditionele sector minder vertrouwen hebben in anderen dan vrouwelijke juristen in andere sectoren. Dit wordt toegeschreven aan de aard van het beroep met een dagelijkse confrontatie van de kleine kanten van de mens en aan het besloten karakter van justitie. Ook zouden magistraten zich meer dan andere juristen strikt aan de regels houden.

Vanuit kunstsociologisch oogpunt bestuderen Pascal Gielen en Rudi Laermans binnen het veld van de hedendaagse dans in Vlaanderen de vraag wat kunst tot Kunst maakt. Zij maken hierbij gebruik van archieven, participerende observatie en diepte-interviews. Hun onderzoek leidt tot de ontwikkeling van een polair schema met aan de ene kant de geloofslogica en aan de andere kant de referentiële logica. De auteurs argumenteren dat deze twee interpretatiële logica's bij het trekken van de grens tussen kunst en niet-kunst niet louter academisch zijn maar voortdurend gereflecteerd worden in de argumenten die gebruikt worden bij artistieke selectie.

Samen met de verschillende boekbesprekingen en een wederwoord is dit eerste nummer een stevige aanzet tot de nieuwe jaargang waarin onder meer een themanummer over extreem rechts op stapel staat.

